

[Kr. Kristensen.]

som helst Maade vil være berettigede i Forhold til de Resultater, vi kan naa derved.

Man vil forstaa, at jeg er ikke nogen stor Beundrer af det foreliggende Lovforslag. Jeg tror ikke, at vi opnaar tilnærmelsesvis saa store Resultater af de Anstrengeleser, der her er Tale om at vi skulde gøre os, som man fra visse andre Sider mener. Det kan man selvfølgelig drøfte i Udvalget. Jeg skal villigt indrømme, at vor Læreruddannelse kan have sine Mangler, og hvad der kan gøres for at forbedre den indenfor rimelige Vilkaar, vil jeg gerne være med til. Men jeg vilde, som sagt, gerne, at det skulde være saadan, at Seminarierne i størst mulig Grad blev dem, der kom til at afgøre, hvilke Folk de vilde arbejde med, og at de i det hele taget fik den størst mulige Selvstændighed. Jeg tror alligevel, at det vil baade os bedre end, at man fra Statens Side skal give bestemte Regler, og at vi skal ind under bestemte Former.

Det er i det væsentlige de Udtalelser, som jeg kunde have Lyst til at fremsætte her ved Sagens første Behandling. Jeg vil kun føje til, at der var en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen med Hensyn til Sprogundervisningen, som jeg ikke ved, om jeg hørte rigtig, men hvoraf jeg fik det Indtryk, at det var det ærede Medlems Opfattelse, at nu gælder det om at faa begyndt her, saa kunde vi altid gaa videre. Jeg ved, som sagt, ikke, om jeg fik rigtig fat paa det, men jeg vil dog sige, at hvis det var Mening, at vi nu skulde begynde med to Sprog og saa en Gang i Fremtiden gaa videre, tror jeg nok, at det alligevel er at se for sangvinsk paa Forholdet — har jeg ikke forstaaet det ærede Medlem rigtig, saa bliver der Lejlighed for det ærede Medlem til at rette det.

Den nuværende Lærereksamen skal jeg naturligvis ikke give mig ud for at være klog paa. Jeg skal indrømme, at den rent tekniske Side af Sagen har jeg ikke saa store Forudsætninger for at dømme om som de fleste af de Talere, der har haft Ordet, men jeg vil sige, at jeg tror ligesom det ærede Medlem, at den Prøve, som skal aflægges, skal være forholdsvist fri, jeg tror ikke, der vil ske saa forskrækkelig meget ved det.

Det ærede Medlem Hr. Sneum kom med en Bemærkning om, at det er særlig Husmændene og Arbejderne, der interesserer sig for Spølespørgsmaalet. Det er den Slags Udtalelser, som man kan høre fremsat en Gang imellem, men de har ikke noget som helst med Virkeligheden at

gøre. Jeg tror ikke, der er Dele af Befolkningen, som har særlig Interesse fremfor de andre for dette Spørgsmaal, men det er den Slags smaa Hib, som kommer en Gang imellem. Jeg tror, at der indenfor den store almindelige Befolkning i sin Helhed er stor Interesse for Skolespørgsmaalet, og det tror jeg, vi maa regne med.

Derfor synes jeg ikke, vi skulde begynde med at pille nogle ud, der er mindre interesserede, og nogle, der er mere interesserede. Det er ikke det, hvorvidt vi vil opnaa Resultatet paa samme Maade, som betinger, om vi har Interesse for Spørgsmaalet, aldeles ikke. Jeg vilde nødig, at det, at jeg nu ikke mener, at det foreliggende Lovforslag kan gennemføres fuldt ud, skulde forstaaes saaledes, at jeg har mindre Interesse for Spørgsmaalet end mange andre.

Som sagt, jeg henstiller til det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, at tage de Tanker op til Overvejelse, som jeg nu her har fremsat.

Hartvig Frisch: Jeg er nok klar over at man skal være forsigtig, naar man udtaler sig om forskellige Klasser eller Grupper i Befolkningen, men at gaa saa vidt som den ærede foregaaende Taler, der overfor Lærernes egne Repræsentanters Udtalelser angaaende deres Uddannelse aabenbart mente, at man end ikke kunde give dem Tilslutning, fordi det var ligesom en Fornærmelse mod Lærerstanden, synes jeg alligevel er at drive sin Respekt og sin Forsigtighed en lille Smule for vidt. Naar de danske Lærere gennem deres officielle Repræsentanter er fremkommet med Udtalelser angaaende deres Syn paa deres egen Uddannelse, har vi vel nok Lov til uden at sigtes for at fornærme nogen som helst baade at gentage og at bygge paa disse Udtalelser.

Det, der har kaldt mig frem til at fremsætte nogle Bemærkninger i Anledning af Lovforslaget, er nogle enkelte Ord af det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen. Det ærede Medlem strejfede nemlig ogsaa Latinskolelærerne. Jeg er selv Latinskolelærer og har en naturlig Interesse i at høre, hvordan det ærede Medlem ser paa denne Gruppe. Der var noget i de Ord, som blev fremsat, som rører ved noget, der er vigtigt for hele det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen sagde, at de to Skoler er højst forskellige, og fjøede saa til: Statsskolelærerne behøver man ikke at efterligne.

Jeg vil herom sige, at hvad der er godt ved Statsskolelærerne — det vil det ærede